

J.Dingler

Ter Kennisgeving

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
30 DEC 2016	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR.:

College van de Raad van State
Hoofd afdeling Bestuursrecht
De heer Mr. J.E.M. Polak
Postbus 20019
2500 EA s'-Gravenhage

Voorburg, 29 december 2016.

Uw kenmerk : 201600313/3/A3

Mijn kenmerk : 1041106JH/

INZAKE: Dingler / B&W van Leidschendam-Voorburg, de Paspoortwet.

Betreft. - Het definitieve vonnis Raad van State d.d. 21 december 2016

Edelachtbaar Heer,

De nationale rechtsgang in Nederland faalt. Op 05 december 2016 ontving U een brief waarin ik dit vermoeden uitte. Het is ook gebleken.

Een rechter van de Raad van State velt in dit dossier een negatief vonnis.

Op zich is de motivering van de rechter opmerkelijk. Een strategie is daarentegen wel te doorgronden. Het beroepschrift was te gevoelig. Nalezing daarvan leert bepaalde zaken: "Ook de heer J.P.H. Donner was in zijn voormalige functie als minister BZK onderwerp van discussie".

Tijdens een openbare zitting mocht dit vast niet de revue passeren.

Inmiddels is de heer Donner de Vice-voorzitter van de Raad van State.

Het vonnis van staatsraad mr. J.C. Kranenburg is feitelijk politiek getint.

Opvallend is de motivering die in deze zaak een rol speelt. Zo betoogt de rechter dat het recht op een eerlijke en openbare behandeling op grond van artikel 6, eerste van het lid EVRM niet absoluut is. Dat valt te lezen in motivering 5.1 op blad 3 van het vonnis 21 december 2016.

Verkeerde prioriteiten zijn gesteld. De aandachtige lezer zal de kern doorzien: “Het eerlijke karakter van de procesvorming wordt aangetast”.

Niet zonder reden. Bescherming van het publieke belang en belangen van derden staat nu centraal. Deze rechter voelt zich daartoe gedreven.

De rechter overweegt dat uit de verwijzing naar een eerdere uitspraak van de Afdeling van 28 maart 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BW0146. Het is gelegenheidsargumentatie: “Een aantal openbare zittingen van de andere vingerafdrukweigeraars vonden plaats ná 28 maart 2012.”¹

Gelet op het voorgaande slaagt de overweging van deze rechter niet.

Zonder enig voorbehoud stond het “Fair Trail-beginsel” centraal.

In deze zaak moest een beroepschrift binnen 3 maanden ter openbare zitting inhoudelijk beoordeeld worden. Waarna de uitspraak ook volgt.

Momenteel presteert de rechtspraak daaraan in 6 jaar voorbij te gaan.

Een eventuele fout van de lagere rechter moet worden gecorrigeerd.

Mevrouw Kranenburg meent daarover een andere mening te moeten hebben. Hierbij gaat zij voorbij aan de jurisprudentie vanuit Europa.

Deze rechter is ver van huis: “de feiten openbaren dat vermoeden”.

Op zich is het vertrouwen in de rechtspraak in Nederland zoek.

---

¹ Rb. Amsterdam 17 april 2012, L/JN BW2792; Rb. Amsterdam 17 april 2012, L/JN BW2784; Rb. Utrecht 25 mei 2012, L/JN BW6545; voorzitter ABRvS 7 augustus 2012, L/JN BX3983, NJB 2012/1781; Rb. Utrecht 3 november 2012, L/JN BY2245; voorzitter ABRvS 3 december 2012, L/JN BY5838.

Tegelijkertijd zijn wel alle registers opengetrokken. Iemand wordt een doelwit van groepstalking. De lichamelijke integriteit wordt achter je rug om geschonden. Het moment van de inslag voel je niet. Enkele meters verder voel je de pijn pas. Alleen een hand die weg flitst zie je.

Het ging nog een stap verder. Mensen zijn in mijn woning geweest en de inhoud van stukken is veranderd. En papieren zijn ook verdwenen.

Vaag is waarom mij dit overkwam. Ik maakte ergens bezwaar tegen. Dat moet toch geen nadelige gevolgen hebben? In Nederland dus wel.

Een directe aanslag op het democratische rechtssysteem is het feitelijk.

Op zich lijkt het alsof Nederland is veranderd in een Oostblokland. Dat sprake is van "Feodaal Beleid". De burger geen zeggenschap meer heeft.

De burger "mond dood" wordt gemaakt zoals dat momenteel vaststaat.

Voor de rechters moet dit gevolgen hebben. "Hun functioneren moet onder de loep worden genomen. Waarbij ontslag uit hun functie gefaciliteerd moet kunnen worden." Deze rechters zijn onbetrouwbaar, onprofessioneel en zeer politiek gedreven. In een rechtstaat nota bene.

Aan het Europese Hof voor de Mensenrechten laat ik nu alles over.

Met vriendelijke Groet,

J. Dingler

N.B. – een bezwaar tegen de RFID-chip is wel degelijk geformuleerd. In de tekst is vermeld dat ik het onacceptabel vind dat een paspoort op afstand uit te lezen is. Het uitlezen van gegevens is alleen mogelijk via een RFID-chip. "Dat wilde ik toen niet". Tekst in de volgende zin is: op grond van het bovenstaande handhaaf ik het bezwaar.

Ik vergiste mij in het soort reisdocument: "dat moest een identiteitskaart zijn". Dat is door mij mondeling ter zitting gecorrigeerd. En de rechter vond dat geen probleem.